DZIENNIK
PATRYOTYCZNYCH POLITYKOW.

W Lwowie Dnia 10go Stycznia 1793.

Nro. 3.

Z POLSKI.

Dalſza kontynuacya
ODEZWY do NARODU.

Dziedzica Rzeczypoſpolitey niedamy; bo nie Pana Polſki, ale Głowę i Naczelnika Rzepltey w Królu naſzym obranym dla tego mieć żądamy, aby ſnać kiedy dla Tyrana mieyſce ſię nie zoſtało.

Wierzyć więcey niebędziemy tym *Pseudo-Patryotom*, którzy na Narod wołali: że dla tego wolnym bydź nie może, że ma Prawo Elekcyi.

Ale przekonani będziemy, że doſkonale wolni i ſpokoyni niemożemy bydź, ieźli ſpoſobu wolney Elekcyi mądrze nieopiſzemy.

Nakoniec, rządności wraz z całym Narodem Republikantſkim żądamy; abyśmy ſzczęśliwi, wolni, niepodlegli

w pokoiu z ſąſiadami żyć i trwać mogli. Takowe dzieło (które Rzeplitą rządną, niepodległą, i beſpieczną uczyni, i którym Polak po tylo burzliwych odmianach uyrzy ſię nakoniec ſtale wolnym, i zwłaſnością ſwoią beſpiecznym) Seym zawołany tym dokładniey ulepſzy, że z doświadczenia widzieć będzie, co ulepſzenia wymaga, a tym zgodniey i chętniey utwierdzi to, co ſzczęśliwość oſobiſtą każdego Obywatela, i ogólną Rzpltey, z utwierdzeniem iey polityczney exyſtencyi zabeſpieczy.

To ſzczere bez obłudy Narodowi czyniąc oświadczenie, niech nas ſądzi, czy nam, czy potwarcom naſzym wierzyć może? i czyli ta wielka i przyiazna dla Rzpltey Monarchini nie powinna zyſkać nieograniczoney ufności i wdzięczności Narodu? która wyrwawſzy nas z oſtatniey toni, tak wſpaniale zrządza ſpoſobność wolności, ſzczęśliwości, rządności, independencyi i trwania.

Ten tedy Uniwerſał, aby do wiadomości publiczney doſzedł, po wſzyſtkich Aktach publicznych oblatować, z Ambon publikować, i u drzwi Kościołów i Ratuſzów przybić, Konfederacya Generalna zaleca — Dań w Grodnie na Seſsyi Konfederacyi Generalney O. N. dnia 21. Mca Grudnia 1792. R.

Staniſław Szcz. Potocki
P. A. K. Marſz. K. K.
Dyzma Bończa Tomaſzewſki, Sekretarz G. K. Kor.
(L.S.)
Alexa. Xże Sapieha K.W.M.K.W.X.L.
Jan Zarzycki W. i Konf. W. X. Lit. Sekretarz.

Z AUSTRYI.

Pewne wiadomości.

Dnia 11. Stycznia w Swięto Nowego Roku była u Ceſarſkiego Dworu zwyczayna Solenna Gala, z tey okazyi publiczny ſtoł, i nabożeńſtwo odprawowało ſię.

Podług Relacyi od C. K. Feldceichmaiſtra Xięcia de Ho-

Hohenloe pod 23. Grudnia nadeſzłey, wſzyſtkie woyſka Francuſkie pod kommendą Generała Bournonvillę od C. K. woyſk ze wſzyſtkich ſwych mieyſc w okolicach Trewiru, i nad Saar będących nazad wypędzone zoſtały. Przy odſyłaniu tey Relacyi ieſzcze Auſtryackie Woyſka za nieprzyiacielem gonić miały, a zatym, dalſzych okoliczności tey potyczki dopiero ſpodziewamy ſię.

Podług dowodu Protokołu Mieyſkiego umarło w przeciągu roku przeſzłego w Wiedniu Mieście i po Przedmieściach 13,077 oſob, z których było Męſzczyzn 3359. kobiet 2788. Dzieci 3593, Panienek 3337.

Z FRANCYI.

Pewne wiadomości.

Król przeſzłego Adwokata Parlamentowego Target i Tranchet Wſpółczłonka pierwſzego Narodowego Zgromadzenia za Adwokatów ſobie obrał. Lecz pierwſzy dla ſłabości zdrowia ſwego, z tego rozkazu wyproſił ſię. Na iego mieyſce Lamoignon de Malherbes 78 letni ſtarzec i niegdyś Miniſter, P. P. Sourdat, Huet, Guillaume i wielu innych do bronienia Krola ofiarowali ſię. Nawet i P. Tranchet trudności w przyięciu na ſiebie obrony Krolewſkiey czynił. Konwencia więc Narodowa dekretowała na Seſsyi dnia 13go Grudnia, ażeby Thuriot i 4 Kommiſſarze owi, którzy u Króla pierwey w Tempel byli, onemuż nawet te wymowienia ſię ich od tego, i ofiarowania kommunikowali. Na Seſsyi dnia 14go Thuriot Relacią uczynił: że Ludwik ofiarowanie ſię ochocze Malherbes przyiął, i oświadczył, iż kiedy Tranchet ſwey promocyi mu odmowił, on ſobie innego z Malherbem obrać chce. Konwencia zatym Narodowa dekretowała, iż Malherbes z Ludwikiem XVI. wolno rozmowić ſię może.

Względem zuchwałego Proceſsu, w który Swięta Oſoba Krola zawikłaną ieſt, od 11. do 15. dnia na wielu Seſ-

ſiach z paſſią i wrzaſkiem kłocono ſię, an koniec 15 udecydowano, ażeby Krolowi Liſty niby iego ręką piſane, lub podpiſane, przez Kommiſſarzów do uwagi przełożone były, Król aż do rozſądzenia iego Proceſſu tylko z ſwemi dziećmi ſamemi obcować, 26 Grudnia zaś ieſzcze raz na punkta żałoby ſłuchany być miał.

Względem uſkarżania ſię na niedoſtatek w woyſku, i powrot do domu woluntariuſzów rożne rozkazy względem przyſpieſzenia przywozu rzeczy dla woyſka potrzebnych, tudzież wzbudzenia, i zachęcenia do tego woluntariuſzów, aby ieſzcze dłużey przy ſwych chorągwiach zoſtali ſię, ułożone były.

Na Seſſyi dnia 15. rożne Expedycye od Generałow czytano, Dumourier żali ſię w iednym piſmie z Lüttich pod 12 Grudnia, iż pod Verviers wydarzaiących ſię zyſkownych okoliczności na pożytek użyć niemogł, bo iego woyſko przez Woiennego Miniſtra zupełnie do nieporządku przyprowadzone zoſtało. Dnia 15go nawet prawidła uſtanowione były, podług których Francuzſcy Generałowie w Kraiach do których wchodzą, ſprawować ſię powinni. Te prawidła to w ſobie opiewaią, ażeby wſzędy Francuſkiego Ludu nierząd natychmiaſt gwałtownie wprowadzony, a oraz wſzyſtkie publiczne dochody areſztowane zoſtały, aby za udzielony Ludowi ſen wolności, iego gotowemi pieniędzmi zapłacić ſobie mogli.

Podług przyiętych prawideł, które nic nieuznawaią, coby podług powſzechnych wyobrażeń ſłuſznego i ſprawiedliwego było, na Seſſyi pod 16 Grudnia dekretowano, iż wſzyſtkie przeſzłe wyroki, przez które Niemieckim Xiążętóm we Francyi dobra maiącym za prawa ich lenne zniesione nadgrodę ofiarowano, i zabeſpieczono, teraz zupełnie zniesione zoſtały.

Uwiadomienia od Kommendantów Narodowey Gwardyi uczynione: iż w Paryżu lud na ſtronę Krolewſką przecią-

ciągnąć, i Krolewſką godność pozyſkać ſtaraią ſię, dały pochop, iż Buzot na to naſtawał, aby wſzyſtkie oſoby Krolewſkiey Famili z Francyi wygnane były. Odwołał ſię on w tey mierze do przykładu Rzymian, którzy po wypędzeniu Tarkwiniuſza podobnież względem iego Familii, a nawet względem Kollatyna dla tego, że on wygnanego Krola krewnym był, ſobie poſtąpili, chociaż on powſzechnie od wſzyſtkich ſzacowanym był, do wypędzenia Tarkwiniuſza przyłożył ſię. Przytym ten przypadek do Xięcia de Orleans, czyli tak zwanego Filippa Równości ſtoſował, którego mieſzkanie we Francyi zawſze dla Rzecząpospolitey niebeſpiecznym być wyſtawiał, a to tym bardziey, im więcey on ſobie na miłość, i przylgnienie poſpolſtwa do niego zaſłuży. Wnioſł więc na końcu, żeby wſzyſtkie oſoby Burbońſkiey Familii, wyiąwſzy te, które w Tempel mięſzkaią, we 24. godzin z Departamentu Paryzkiego, a w 3 dni z Państw RPtey, i obcych, które woyſkiem Francuzſkim oſadzone ſą, wyſzły.

To wnieſienie od wielkiey części było popierane, od niektórych zaś iako zawczeſne, i Ludu naywyżſzą władzę względem obywatela Egalité, który od Ludu w Zgromadzeniu umieſzczony zoſtał, obrażaiące, ile że do poki ieſzcze to trwa, nic z niego wyłączonym być niemoże, zaprzeczone zoſtało, zwłaſzcza, że na Króla do tąd żadnego wyroku niewydano.

W tey kłotni długo trwaiącey wiele niezmiernego krzyku było, gdy zaś ſię ſtrony na wzaiem zapaliły, a nieprzyiaciele Miniſtra Rolanda żądali, aby też i on przez Oſtracyzm dla tego oddalony zoſtał, że wielu do niego w Rzeſzy Niemieckiey przylgnęło, a wolności niebespiecznym ſtaćby ſię mógł, przeciwnie z drugiey ſtrony oddalenia Woiennego Miniſtra Paſche żądano, że on bożyſzczem tych ieſt, którzy Miniſtrowi Rolandowi nieprzychylnemi ſą. Nakoniec przecież wnieſienie Buzota zadekretowano, względem zaś Xięcia de Orleans decizią do dwóch dni zawieſzono.

Z NIE-

Z NIEMIEC.

Pewne wiadomości.

Podług zdania Rzeszy Niemieckiey pod 23cim Listopada na Zgromadzeniu Rzeszy Niemieckiey względem Francuskich nieprzyiacielskich kroków zkonkludowanego, i J. C. K. Mości odesłanego, tamże Dekret Cesarski Kommissią Ratifikuiący obwieszczony został.

Większa część Westfalskiego, a cały Cyrkuł Elektora Renu od Francuzow ochłoniony iest. Generał Miranda do Austryackiey i Pruskiey Geldryi wpadł. Xięstwo Stablo, i Miasteczka Stablo, i Malmedy Francuzami osadzone, i wszędy nowe Ludu Rządy, i kluby wolności ustanowione są.

Z Ruremondy francuskie woysko przez Państwo Hollenderskie, i Miasto Wachtendonk do Pruskiey Geldryi, i do Xięstwa Pruskiego Mörs wdarło się, a 17go Grudnia do Miasta Geldryi wpadło, Daley ciągnie do Xięstwa Kliwii. Dnia 16go w wieczor weszła Francuska Awangarda do Achen, 19go wpadło całe korpus woyska do Xięstwa Julich, drugie zaś ciągnie do Durren, obadwa te woyska ciąg swoy do Köln i Bonn kierować zdaią się.

Dnia 13go Grudnia forpoczty pod Bibelhausen niedaleko Saarburg z sobą spotkały się, 14. przyszło do żwawey utarczki, w którey z obu stron po 200 ludzi na placu legło, 15. przyszło do potyczki pod Saarburg, w którey Cesarscy zostawiwszy iednę armatę przemocy ustąpić musieli. Wiele listów pod dniem 18go Grudnia na to zgadzaią się, iż Francuzi z tey i z tamtey strony Saar na szańce Cesarskie w Pellingen, i Könnenerwald z dwóch stron razem uderzyli, lecz na pierwszych [po wpadaniu pięć razy powtorzonym zupełnie od Cesarskich zbici zostali, drugie iednakże szańce Saarskie dla tego, że ieszcze dokończone niebyły, Francuzi przełamali, i iednę armatę zdo-

zdobyli. Ten zyſk ich 3 aż do 4000 ludzi koſztować miał. A że ſzańce w Pelligen od dalſzych napaści beſpiecznemi ſą, przeto Ceſarſka głowna Armia po utraconych ſzańcach w Könnerner do bronienia ſamych tylko iuż pozoſtałych ſzańców Koncer zgromadziła ſię, te między wſzyſtkiemi naywiękſzey wagi będące, pewnie z naywiękſzym męſtwem bronione będą. Zapewniaią, iż General Beaulieu woyſko Hohenlowſkie ſwoim oſobnym korpuſem 8000 ludzi wzmocni.

Z SZWECII.

Pewne wiadomości.

Baron Starl de Holſtein który przedtym u Dworu Francuſkiego Poſłem był, a od nieiakiego czaſu w Sztokolmie znayduie ſię, otrzymał rozkaz od Wielkiego Xięcia Regenta, ażeby ſię na dawne ſwoie mieyſce Poſelſtwa powrocił, i w ſamey rzeczy iuż 3go Grudnia z Sztokholmu wyiechał.

W Gotlandyi Pleban imieniem Mieden piſał do Regenta liſt bezimienny, w ktorym mu napomnienia, i ſurowe pogrożki czynił. Ten potym wydany, areſztowany, i do Sztokolmu przyſtawiony zoſtał. Tam on pod wielką ſtrażą na ratuſzu w niewoli ſiedział, i mowiono, że na niego właściwa Kommiſſia wyznaczona będzie, wkrotce potym dowiedziano ſię, iż Regent pełnym wſpaniałości umyſłem wſzyſtko mu darował, i po rozmowie z nim przez 4 godziny trwaiącey do ſwey go Parafii bez żadney kary odeſłał. Autor periodycznego Piſma Patriota P. Philippen, który do Sądowey inkwizycyi wziętym był, rownież przez łaſkawość Regenta wolnym uznany ieſt.

Przeſzły Prezes, i Kawaler Orderu Serafinow Hrabia Munk, który dla przekradnienia woiennych Kommiſſariatowych biletow zemknąć muſiał, teraz przez Reſkript Krolewſki po zaaſſignowaniu 44000 Talerów na wykupienie fałſzywych cedułek, obwieſzczony ieſt, iż ſwą godność Hrabiego utracił.

Roz-

Rozkaz, oycowſką dobroć J. K. Mości okazuiący wſzyſtkim Officerom i proſtym żołnierzóm całey Armii obwieſzczono, iż w przypadku, ieżeliby który naymnieyſzą pretenſią z oſtatniey woyny mieć ſię ſądził, do Kommiſſariatu zgłoſić ſię może.

Z HOLLANDYI.

Pewne wiadomości.

Poſeł Francuzki Pan Maulde w Hadze dotąd będący, ale od Stanów Generalnych za takiego formalnie dotąd ieſzcze nieuznany, odebrał rozkaz z Paryża, ażeby tam ſię nazad powrocił, i z obwinień rożnych przeciw niemu podanych uſprawiedliwił. Oraz otrzymał rozkaz, żeby wſzyſtkie papiery Miniſterialne Panu Thionville oddał, który dla tego do Hagi przybył, żeby Pana Maulde w iego niebytności zaſtąpił.

Zdaie ſię nareście, iż Francia umyślnie z Rzpltą Hollenderſką do nieprzyiacielſtwa przyiść ſtara ſię, bo Francuzi niezważaiąc na proteſtacie od nich czynione, rzekę Szeldę dla przeprawienia przez nię wielkiego woyſka nietylko aktualnie iuż otworzyli, ale też część woyſka lądowego bez poprzedzaiącey nawet o to rekwizycyi przez Państwo Hollenderſkie pod Venloo do Kraiów Pruſkich w Weſtfalii wpadła.

Tym czaſem z ſtrony Stanów Generalnych żadnego ieſzcze do woyny uzbraiania ſię niewidać, bo na decyzie, które Gabinet St. James po otworzonym Parlamencie ułoży, oczekiwać zdaią ſię.

Tym więc bardziey ſpokoyność w wewnątrz Kraiu utrzymywać, a te oſoby, które przeciwne Kraiowi zamyſły knuią, poſkramiać ſtaraią ſię. Przeto niedawno kilku Serżantow Szwaycarſkiey Gwardyi od ſłużby oddalono, dla tego, że przez ſwoy ſpoſob myślenia, z którego ſię mową wydali, bardzo ſię podeyrzanemi ſtali. Wielka nawalność, która ſię o brzegi morſkie Hollandyi przez trzy

dni

dni obiała, wielką ſzkodę w tamach i groblach poczyniła. Tama Szlaper pod Harlem tak zepſuta, że woda prawie wſzyſtkie na okrąg okolice zatopiła, toż ſamo w Alkmar i w rożnych innych okolicach ſtało ſię, a to do nayżywſzey wſzyſtkich troſkliwości pobudziło.

KONKLUZIA
Referatu Pana Mędrſkiego

Czemuż mi Oycze dopiero teraz czas dawać chceſz, ażebym tę okoliczność rozważał, nad którą ſię kilka lat chodząc po tym ſamotnym mieyſcu rozmyślałem. Te wątpliwości, które za wątpliwości maſz, iuż żadnemi u mnie wątpliwościami nie ſą, one bowiem u mnie nayrzeczywiſtſzemi uwagami niedoſkonałości, od ktorey żadne ludzkie ułożenie wolnym nieieſt, ſtały ſię.

Pozwol mi wyiść z tego punktu; z którego ty ſam, z twemi zarzutami wyſzedłeś. Zaiſtę nie ieſt to doſyć natym, żeby ſobie użycie naturalney wolności przeciwko napaściom złych ludzi, i iey okryśleniu zabeśpieczyć, do wſpolśnego bowiem bronienia ſię złączyć ſię, a nawet ſpoſob, iak ſiły ſprzymierzeńców do obrony użyte być maią, udeterminować, i kierowaniem tego ich użycia dobrze zarządzić potrzeba. Podobno przezorność niektórych mężów mądrych drogę do tego pokazać; po większey części zaś ſama potrzeba nauczycielką w tym ſtać by ſię mogła. Potrzeba bowiem zagrzewa, i wſzyſtkie zdolności duſzy i ciała podwyżſza. W potrzebie przymierzeńców zoſtaiących, i troſkliwych oto, iakby napaść cudzą uprzedzić, uczuł ſię być wzruſzonym nieieden iaki mąż, który większe przymioty poſiadał, powſtał, i krzyknął, Przyiaciele idzcie za mną, ia nieprzyiacielowi oprzeć ſię umiem. Poſzli więc za nim, i zwyciężyli, Lub też iaki Mąż, któremu natura dar myślenia i wymowy dała, który doświadczenia przez wiele lat nabył, tak do zgromadzonych ku obronie ſprzymierzeńcow rzekł: będę was ſztuki ratowania ſię uczył. Niektóre więc przypadki tego rodzaiu wnet to do poięcia łatwym uczyniły, że mędrſzą rzeczą

ieſt niebeſpieczeńſtwa bez przygotowania ſię na niego nieczekać, ale onemu zabiegać.

Lecz nietylko obcy, ale nawet i ſami do obrony ſprzymierzeni, wolności niebeſpieczeńſtwem grożą, bo czyliż wſzyſtkie członki towarzyſtwa poczciwemi ſą? iezli niemi ſą, czyliż zawſze takiemi zoſtaią? a nawet w ten czas, gdy im własny pożytek napaść względem drugich radzi, czyliż niemało ich przez niewiadomość, i głupſtwo wykracza? Gdy iuż więc związek do obrony ſkleił ſię, koniecznie o ſtaranności względem ſrodków do obrony pomyśleć muſiano. Ta ſtaranność zaś do tey rezolucyi przyprowadziła, żeby żadney czynności, któraby powſzechney beſpieczności przeciwną była, niecierpiano, i te ſame czynności, za takowe uznano, a zatym *Prawa* uchwalono.

Taż ſtaranność do tey uwagi przywiodła, iż prawa potaiemnie ſkażone, i złamane być mogą, a zatym dozor uſtanowić należy, któryby nad zachowaniem Praw czuwał, i zawſze nad czynościami obywatelow baczność miał. Ta ſtaranność przywiodła do tego, iż władzę uſtanowiono, która do wſtrzymania, i oddalenia obcych napaści, do uſkromienia gwałtowności owych, coby ſię przeciw *Prawom* i *Dozorowi* powſtać odważyli, zdolna ieſt.

Coż w tym wolność traci? Pozwolmy na to, żeby co w ſwey rozciągłości, i obiętości traciła, to nieſkończenie więcey w ſwey ſtałości i pewności użycia iey zyſkuie.

Ja przy moich wyobrażeniach wolności obſtaię, i ſądzę, iż ona na ſłuchaniu czyſtego i zdrowego rozumu zależy, a niemam potrzeby, żebym przy rozważaniu obywatelſkiey wolności od nich odſtąpił. Bo coż ieſt, *Ziednoczenie* ſię do wſpolney obrony, iezli nie poſłuſzeńſtwo rozumowi, który o tym uwiadomia, iż niebeſpieczeńſtwo w tey proporcyi zmnieyſza ſię, im więcey ſił do oddalenia iego znayduiemy. Coż ieſt *Prawodaſtwo*, iezli nie poſłuſzeńſtwo rozumowi, który naucza, iż ſzkodliwe czynności dać poznać, i wſzyſtkich od nich przeſtrzegać potrzeba. Coż ieſt *Dozor*, iezli nie ſłuchanie rozumu, któ-

który pokazuie, iż na ſame przeſtrogi ſpuſzczać ſię nienależy, ale nawet trzeba dozierać, czyli przeſtroga zachowana ieſt? Coż ieſt *ukſztaltowanie ſiły przymuſzaiącey*, ieżli nie poſłuſzeńſtwo rozumowi, który doradza, żeby ſię na naygorſzy przypadek mocą opatrzyć? któreyby ſłuchać muſiano. Czyſty, i zdrowy rozum przewodnikiem do ſzczęśliwości, i naylepſzym iey nauczycielem ieſt. Rzadko zaś ſię on u wſzyſtkich wſpołczłonkow, i ſprzymierzeńcow iednegoPańſtwa znayduie, bo do tego ſurowych obyczaiów, i uſtawicznego ćwiczenia ſię w myśleniu potrzeba, co zabawą wielkiego motłoku być niemoże, bo go iego domowe troſkliwości zbytnad to zatrudniaią, a iego ſzczupły okrąg dzielności, w związek rozległych Kraiu całego intereſſów ledwo weyrzeć mu dozwala. Ale czyſty i zdrowy rozum łatwiey ſię u ludzi wyżſzego ſtopnia znayduie, którzy przez wychowanie, dobre przykłady, pilne przyłożenie ſię, i maiątek, ſwoie lepſze ukſztaltowanie uſkutecznić mogli. Coż więc dobro obywatela na tym wolności traci, ieżli on za wyrokiem naylepiey uformowanych ludzi idzie? czyliż nieidzie on tu w ſamey rzeczy za rozumem lepiey wydoſkonalonym, a niżeli ten ieſt, który on poſiada? Ieżli zaś obywatel władzę prawodawczą, dozieraiącą, i wykonywaiącą iednemu Mężowi, lub iedney Famili poruczył, czy niezyſkuież widocznie na tym? Ponieważ on ſam ſzrodek uſtanowił, do którego wſzyſcy Mężowie wyżſzych darów duſzy, i ſtarańſzego ukſztaltowania ſchodzą ſię. Słowem rzeknę: Szrodek, do którego rozum całego Narodu razem ſpływa.

Z tego poięcia przezorności prawa, czyli przepiſy do doſtąpienia powſzechney ſzczęśliwości pochodzą. Coż ieſt więc obywatelſka wolność? iezli niezdolność, i ſkłonność do zachowania Przepiſów do powſzechnego dobra dążących, a zatym do poſłuſzeńſtwa prawu. Zato zdanie Numa ſerdecznie mnie ucałował.

Przeto więc do Zbioru Prawideł, i zdań Patryotycznych

nych

nych Lwowſkich Polityków było wciągnione i to: Że prawdziwa Obywelſka wolność ieſt, ſkłonnością, ażeby, dla doſtąpienia powſzechnego uſzczęśliwienia, do przepiſów rozumu, które Prawodawca przez Prawa ogłaſza, ſtoſownie ſprawować ſię.

UWIADOMIENIA.

Przeświętnemu Pańſtwu i Szacownemu Publikum podaie ſię ninieyſzemi dó wiadomości, iż w rynku w kamienicy pod Nrem 6. nad Kawiarnią, w którey dawniey Pani Smolinſka kawę dawała, mieſzka Pan Mucha Geometra, który nayprzednieyſze ſyluetki z naywiękſzym do oryginałów podobieńſtwem na ſzkle, tuſzem w złocie i ſrebrze nakſztałt Koperſztychow w buſtach, z Armaturami, w rożnych pozyturach robi.

Znayduią ſię także u niego iuż gotowe ſyluetki ſławnego Generała Kościuſzko rożney wielkości do tabakierek, do mediolanow, na koniu, w buſtach na niebieſkim dnie przednio ryſowane.

K. B. Pfaff, Bibliopola tuteyſzy, Pożyczył — będzie temu dwatygodnie — niemoże przypomnąć ſobie komu? Tom pierwſzy dzieła francuſkiego, „ Abregé de l'Hiſtoire generale des Voyages &c. par Mr la Harpe „ oprawny w tekturę zieloną, z tytulikiem czerwonym a kraiem żołtym. Upraſza tedy pokornie o oddanie mu rzeczonego Tomu.

W Kſięgarni K. B. Pfaffa znayduią ſię do przedania rożne malowania przednie, Malarzów ſławnych, iako to; Landſzafty, Portrety, Głowy, konie, zwierzęta, i inne; iako też i Ryſunki, wſzyſtkie w ramach pozłacanych i niepozłacanych.